

HONOR ULTIMUS,

Quem
ILLUSTRISSIMO AC CELSISSIMO PRIN-
CIPi AC DOMINŌ,

DN. FRIDERICO
SENIORI,

Duci Saxoniae, Juliaci, Cliviae ac
Montium, Landgravio Thuringiae, Mar-
chioni Misniae, Comiti de Marca & Ravensperg, Dynastæ
in Ravenstein.

SERENISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI,

DN. VVILHELMI,

Ducis Saxoniae, Juliaci, Cliviae ac
Montium, Landgravii Thuringiae, Mar-
chionis Misniae, Comitis in Marca & Ravensperg, Dynastæ
in Ravenstein,

Domini sui Clementissimi,

FILIO DESIDERATISSIMO,

RECTORI haud ita pridem Universitatis

Jenensis MAGNIFICENTISSIMO,

placidô illô quidem, at præmaturô obitu, nec sine totius Reillite-
rariae jactura irreparabili Vinariae extincto,

Mæroris contestandi causa

exhibet

SENATUS ACADEMICUS.

JENÆ

TYPIS JOHANNIS NEUBANNI ANNO MDCCLVI.

Rex

Herales redolet Thuringia tota
cupressos,
Funestum Poëana canens, lu-
gentibus Ilmus,
Et Sala contortis moëstus sub-
murmurat undis,
Admiscens lacrymas lacrymis, signatq; que-
relas.

Aula omnis plorat, moles immensa dolorū
Urget, & obnubens tristis palatia taxus
Occupat. Aula omnis funebria firmata pro-
fert.

Omnia moësta vide! diræ mens nomina
mortis

Horrescit, frigus trepidosq; perambulat ar-
tus.

Heu! fuit, heu! noster FRIDERICUS, chara

WILHELMI

Proles, magna columna Domus, spes alta Pa-
rentis

Magnanimi, Decus & populi, novus Aonis
Atlas,

Rex,

Rex, simul & nostro benè visa corona Lycéo.
Invida Parca nequis cui parcere. Regius annon
Tefanguis V Vitikindæus splēdensq; propago,
Augustum corpus, celsi nitor arduus oris,
Ingenui mores, & suavis gratia linguæ,
Excellens gravitas, pietas innoxia nostri
Saxonici Herois, cohibet, mentemq; coercet
Occidendi avidam? Lex dura, potentia Fati.
Mors homicida, inopū tentas pulsare tabernas,
Sæva manu & regum tures discrimine nullo!
Proh dolor! infligis Rute immedicabile vulnus
Saxonica, votum Magnatum incidis, & amplas
Spes Patriæ frustras. Nuper lætatur Jēna
Dum teneris animus FRIDERICI se exeret annis,
Præfagus magnorū operū & primordia sumit,
Cumq; stupore hominum, rediens velut alter

Apollo,

Aona Jenensem moderatur, verbaq; fundit
Non audita prius, totō admirante Senatu.
Tantus eras, FRIDERICE, animo majora volutās,
Immaturus abis vernanti in flore juventæ.
Occidis! inde obscurâ & moestâ involvimus
umbrâ

Nos Cives! nunc orba jacet TE vindice Jēna,
Accircumfufis queritur turbata capillis
Præfica Musa, necis quando ferale feretrum

Imo

Imminet & tumulus Tua frigida membra recon-
dit.

Non lacrymis, fletu, revocabile, non rediturum
in terras lumen, quod nos amisimus. Una
spes manet hæc reliquos: Princeps **FRIDERICUS**

adivit

Coelū, ubi nunc celsos ducit de morte triumphos.

ÆTERNUM VALEAS, DUX INCLUTE. Pax Tua finem

Dat lacrymisque modum. Quantum Tua Nomi-

na stellis

anteferenda, Tui tantum meminisse juvabit

nos, Tua qui semper mirabimur acta **SALANI**

RECTORIS, mediis qui nomen miscuit astris.

Im

Era
 Fu
 Et
 Admiscens lacr
 relas.
 Aula omnis plo
 Urget, & obnub
 Occupat. Aula c
 fert.
 Omnia moesta
 mortis
 Horrescit, frigus
 tus.
 Heu! fuit, heu!
 WILHE
 Proles, magna c
 rentis
 Magnanimi, De
 Atlas,

ngia tota
 mens, lu-
 estus sub-
 natq; que-
 a dolorū
 xus
 nata pro-
 nomina
 bulat ar-
 is, chara
 esalta Pa-
 us Aonis

Rex,

